

עין משפט
נר מצוה

וְאֵלֶּיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שׁוֹמְרֵי
צִוְּיֶיךָ הַלְכָה יוֹם
עֶשְׂרֵן קָמַד עוֹשִׁיעַ יְיָ שִׁמְרֵן
שֶׁה סִפּוֹף יוֹם:
ג. [מח'] פִּיֵּה מַהֲלִי נִחְלָת
הַלְכָה בִּי:

בן ד' מ"ד פ"ד מלכות
נחלת ה' ו' עושים
מ"ח פסוק רע"ב ע"ד
ז' ה' מ"ד ע"ד ה' ו' ע"ד
מל' נחלת ה' ע"ד
עושים ע"ד ע"ד ע"ד
ז' פסוק ע"ד ע"ד ע"ד
(ע"ד ע"ד)

רבינו גרשום

[illegible][illegible]

מז:

[illegible]

שהרי וזה אביו בפרק
האב בתוך שלשים יום
חייב לפדות את עצמו
(ב) (ג) לפדיונו רבה בר
חייב לפדות ^א עצמו ^א
גברא דלא מצית לאשמו
נתגירה מעוברת בכור
אתנא מכח גברא דלא
בדריה שאני עובד כוכ
ו אמר רבי שמעון יא
בן לקיש כהן שמת ב
חלל הבן חייב לפדותו
האב בפדיונו מת לאחרא
חייב לפדות ^א עצמו ^א
וכן מי שלא שהתה ^א
וכו' בכור לנחלה הוא
שקול ואמאי לזיויל לא
הא ילידהיא אמר רבי
לוא אחיו וה"ק בכור
בכור לנחלה ולכתבת
תימא מתני' שלא בה
קמן דבהרשאה מסייג
ינא ^א הוכרו ולבסוף
זה לזה לא הוכרו ^א ו
הרשאה זה לזה: **מתנגדי**
ולכתן המפלת שפיר
גנינין המפלת כמין
ורמשים והמפלת ליום
בכור לנחלה ולכתן ^א
שניה אין בכור לא
אומר הראשון לנחלה
גמ' ראשון לנחלה לא
סלעים נמי לא ^א פטר
לא ^א ראשית אותו בעיני
קסבר ^א בכור דאמר
הראשון לנחלה והשני
לשעמיה דאמר ^א תלד
לחמש סלעים קסבר בכ

תמי קראי דרשינן ליה לענין דאין טוטל פי שנים ולא דרשינן ליה לומר
אין ממעט: **בבב** דרבר אחד הוי בבב. וא"ס מהאי טעמא
דכופיה (יד) דהויא דופן כבור לחמש קלעים ואע"ג דכתיב ביה פטר
דחס כדאשכחן בסוף פ' (לפי יע.) דתנן יואל דופן והבא אחריי ר'
טרפון ואמר שיהיה ירעו עד שיתאכזבו ומפרש בגמ' דמפקא ליה כבור
לדבר אחד אי הוי כבור אי לא ואע"ג דחס נמי כתיב פטר דחס ר"ס
דסברת ר"ס חלוקה מר' טרפון ואע"ג דהבא אחריי פשיט ליה טפי דהוי
כבור ^(ס) מר' טרפון מ"מ יואל דופן גרע ליה וממעט ליה מפטר דחס:
והא
דכבור לחמשים הוי כבור לכהן אבל ראשון אע"ג דכבור לדבר אחד הוא דה

בן חלל. כישראל דמי וחייב בכבודה: לאחר שלשים. ו' יטו במזל
פרייה דמבי (במנה יח) ופדיו מן חש: שפרי וזה אבי פדיו.
דאי נמי ייבי (ליה) האב הוה מפרשי ויה שוקל ליה לנפשיה דהא
בבן הוא ויטין דוכה האב צפדיו ומרשו בלנו עש שאר נכסיו: וזה
האב. דהא לא אחייב אב מעולם

אחרי כן בן חלל בר חסדא
 יצא לתפודא רבה בר רב
 חסדא ופדוה את עצמו כל
 שלשים "דבול" עלמא
 יב לפדות את עצמו
 כי פליגי היכא דמת
 ירב חסדא אמר ב' הבין
 בן חסדא לא זכה אביו
 ב' הונא אמר אין הבין
 אמר ליה אתינא מכה
 עיני דינא כדריה תנן
 כהן ואמאי לויא ליה
 מצינא שלשתעיי דינא
 דלית ליה חיים (ג)

אחרי כן בן חסדא
 יצא לתפודא רבה בר רב
 חסדא ופדוה את עצמו כל
 שלשים "דבול" עלמא
 יב לפדות את עצמו
 כי פליגי היכא דמת
 ירב חסדא אמר ב' הבין
 בן חסדא לא זכה אביו
 ב' הונא אמר אין הבין
 אמר ליה אתינא מכה
 עיני דינא כדריה תנן
 כהן ואמאי לויא ליה
 מצינא שלשתעיי דינא
 דלית ליה חיים (ג)

יניא אמר רבי שמעון
יוך שלשים והניח בן
את עצמו שלא וכה
שלשים יום אין הבן
זרי וכה האב כפריונו:
רמיה בעלה ג' חדשים
דלא היה הוא כפרשו
האי ולידחייה ולגבי
רמיה לא נצרכא אלא
לכון והבא אחריו אין
הרשאה להרדי וכי
ניאה הוא מוקמינן לה
לחיה רבי ינאי ר"ר
גורבו כותביה הרשאה

היה נשקף לפניו כמראה אש וזוהי
ההשקפה לא ממשלתית כפי שהיא
לפי דברי יצאי דאמר הוכרו ולבסוף
נעשרתו. כגון חמי נשים של שני אנשים
שהוכרו ולזויתמן ואחר כך נעשרתו
ועכשיו כשן כללן כולן לירש דודין ואמן
אמיסם לכלל אחד אמרי לאו אמיני אתם;
בטובין הרשעה זה טוב. ההנהגה לנפיקו
על חלקו בנכסי אביו ובעל ההשקפה
בא אכל יורשי אהבתו ואומר לכל
אחד את אמיסם אני נתתי וזהו שני
אמיסם נתנו לי חלקו וכן לבני השני.
אכל לא הוכרו מעולם אין כותבין דלא
יפתה להם איה מעולם בנכסי [אביו]
ואימה נמי גדלה הוכרו מעולם מעולם
לא טעו איהם בכור ולא זכה אחד מהם
בחלקם בנכרם. זה דברי יצאי כ"ב ב"ב
נחלקין (דק.פ.) : "מתני' עפיר.
עור הרק ממש : גנינים : גוונים :

[illegible]

מסורת הש"ס

(א) [לנקמן משה, (ב) ב"ב קס"א,
(ג) לשליטנו, (ד) ונדה ה' ויחבר
לנקמן טו, (ה) ב"א חלל ב"ב,
(ו) הכי והי"ק והד"א ב"ב,
(ז) ב"ב, (ח) ויקרא יב, (ט) ט'
והימנה ב"ב, י' ב"א גבי מטה
הבן ב"ב, (כ) ב"ב ח"א
(ל) לבשר ב"ב, (מ) וס' קס"א,
(נ) ט"ו לאוקמי בכשר ב"ב.

תורה אור השלם

1. כי תהיון לאיש שתי נשים האחת אחריה ותאחת שטעה תלדו לו בנים האחרקה והשטנאה וקרה תבן הקבור לשניאיהו ורבים כא סו
2. קרה לי כל בכור פטר כל רחם בבני ישראל בארס ובכמהה לי דוא:

שמות י"ב
3. כי את הברך בן
השנואה יביר לתת לו פי
שנים בכל אשר יקצא לו
כי הוא ראשית אנו לו
משפט הברכה
דברים כא יז
4. ואם נקבה תלד ותמא
שבעים בנדהה וששים יום
תשבע ימים תשב על המי
טהרה
ויקרא י"ב

הגהות הב"ח

(ב) נבי' לא וזה אפי'
בפרדיוני: (ג) שם דלת היה
חיים איחמר דריש בן
טעמיה: (ד) רש"י לא
יכלמו אבי לאל להורא שם
אחרי אביו חיונו לא שקל
היה דבני חלומה אומרים
ש' לא בן רשמן אחר וכן בני
בני האחרון אומרים לו אבי
אחרון אתה חסידי:
(ו) ד"ה וימי קלמר וכו'
ממני: ד"ה עטר: (ז) א"ה
ויו' חמלה וכו' לא כמס'
הרשאה פין: (ח) ד"ה אה
מוקמין
ואמרנו אחר שמול:

שיפה מקובצת

(א) אן חבן חייב : (ב) כמיינר
 (ג) ירבה : (ד) לפדות את עצמו :
 (ה) חיים חסד אמר רבי
 (ו) משעבד : (ז) יאסא : (ח) לפדות
 (ט) עצמו : (י) חיבות וזכר
 (יא) שילשם : (יב) שגדלו : (יג) אלא חבן חתיבי :
 (יד) חיבת רבי נחמן : (טו) ז' לא
 (טז) ש' אנה : (יז) חיבת ר' :
 (יח) נחמן : (יט) חזרי רבי חבור :
 (כ) מדר רבי חסד :
 (כא) ז' משעבד :
 (כב) י' חבן רבי נחמן :
 (כג) משובת כבוד חסד :
 (כד) י' חסד : (כה) מרמין כל מצות
 (כו) חבן על ארש חסד :
 (כז) סקסס חסד מורח :
 (כח) אבא : (כט) ז' גמר :
 (ל) דרשטס חסד :
 (לא) דרשא חסד משה :
 (לב) דרשטיני חסד קראי רבי :
 (לג) כסכור לימר ארש :
 (לד) גופי חסד יאסא :
 (לה) כבוד מלי ירשט :